

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Ludovici Pij Imperatoris epistola ad monachos Anianenses, data circa
annum Christi DCCCXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

capitula quæ præterito anno legi Salica per omnium consensum addenda esse censuimus, jam non ulterius capitula sed tan-

tum lex dicantur, immo pro lege teneantur.

LVDOVICI PII IMP.

Epistola ad monachos Anianenses, data circa annum Christi

DCCCXI.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi. Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus venerabilibus fratribus in Aniano sive Gellone monasterio constitutis. Proximè accidit Agobardum Archiepiscopum ad nostram devenisse præsentiam; qui indicavit nobis quomodo eo præsentem & Nebridio Archiepiscopo sine mora omnes pari consensu Tructesindum super vos elegeritis Abbatem. Cui factò, quia rationabile nobis videbatur, adensum præbere non distulimus, id desiderantes ac optantes ut pietas divina id ad suam & vestram communem salutem proficere faciat quòd ille patris ac pastoris inter vos locum obtineat, & vos ut Christi oves pro humilitate ac devotione, sicut dignum ac rectum & justum est, subditi & obedientes ei sitis; & hæc obedientia & humilitatis subjectio caritatis munimine est roboranda, quam sine simulatione falsæ extrinsecus ostentationis in vobis fieri necesse est. Vos enim optimè nostis cum quanto studio & sudore à beatæ memoriæ Domno Benedicto patre vestro locus iste primò inchoatus ac constructus est; deinde qua diligentia ille nitebatur ut vos, quos divina superni pastoris gratia per suæ devotionis instantiam inibi coadunaverat, secundum monasticæ vitæ regulam rectè conversaremini; quod & Deo largiente, juxta id quod desideravit ad effectum perduxit. Sed & de sacrosancto eodem examine per imperium à Deo nobis commissum longè lateque piæ conversationis normam coadoptavit, ac vobis disseminare non destitit. Et cum profectò ita se res habeat, dignum vos admonere statuimus ut Deo cooperante id efficere studeatis ne in diebus vestris res tam egregiè inchoata & ad incrementum perducta quolibet casu quicquam detrimenti sumat; sed tales semper per Dei misericordiam esse studeatis ut de vo-

bis possint sicut prius magistri & doctores sanctæ non solum regularis vitæ, verum omnis spiritalis normæ & præcipui apicis adsumi, ubicunque necessitas vel voluntas fuerit. Porro Tructesindum Abbatem vestrum admonitum esse volumus ut circa vos paternum exerceat amorem, & consideret secundum ætatem vel valetudinem corporis vel infirmitatis cujuslibet molestiam quid cui conveniat ex subjectis sibi, & caveat omnimodis ne in negligentem adeo fervida zeli castigationem modum excedat ut eos pusillanimes reddat, nec apud observantes mandata Dei talis sit ut torpore & desidia in eis rigorem constantiæ frangat; sed maxima discretione juxta Apostolum sit omnibus omnia factus, ut omnes ad se pertinentes salvare possit. Quòd si fortè evenerit, quod nos non optamus, ut ille extra regulam vobis à memorato Benedicto optimè traditam in aliquo devierit, & magis voluerit quæ agenda sunt proprio arbitrio & voluntate quam vestro communi consilio agere, vos eum, ut carissimi fratres & filij, cum omni mansuetudine & patientia corrigite. Quòd si vobis adensum præbuerit, & per vos correctus fuerit, hoc Dei dono tribuatis. Si verò ille pertinacior in sua, quod absit, permanere voluerit sententia, tunc nobis id significare prius faciatis quam foris vicinis vestris notum fiat; quia cum in aliis regalem exerceamus potestatem, in vobis tamen paternum semper volumus obtinere affectum. Et quamvis hæc licentia à nobis sit vobis concessa, tamen summo cavendum est ne de qualibet re adversus Abbatem vestrum, levi ira aut prava perturbatione inflammati, frustra pertinaci audacia adversus eum commoveamini. Nam si aliquis vestrum sine ratione adversus eum inflammabitur, & nostras aures sine causa pulsaverit, nos adversus se noverit districta animadversione esse

esse commotos; ut ille qui ejusmodi est, ceteris fiat documentum ne in posterum aliquis audeat adversus magistrum suum injustè confurgere. Vos quoque, seniores, in omnibus adjuvate eum, tam in districtione juniorum fratrum, quam etiam & in reliqua utilitate monasterij, nec illum solum sub tanti ponderis onere gravari patiamini, sed iuxta Apostolum invicem onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. Vos autem, juniores fratres, ita tuimus admonere ut in omnibus Abbati vestro & senioribus fratribus obedientes sitis & humiles, non protervi, non murmuratores, sed cum omni humilitate & mansuetudine servantes propositum vestrum. Nam si secus egeritis, ut aliquis vestrum adversus Abbatem & fratres infletur, & non solum sibi, sed etiam aliis perverse transgressionis fuerit incitamentum, & non sui Abbatis vel fratrum sustinerit correctionem, hunc nobis cum festinatione mitti precipimus, ut eum in talem dirigamus locum unde ille vobis minime possit quicquam inferre scandali. Hæc vobis ideo scribere justimus ut cognoscere

possitis quantam curam ac sollicitudinem de vobis habere desideramus. Eandem enim familiaritatem quam cum pia recordationis Benedicto Abbate vestro habere visi sumus, si præcepta ejus obedienter custodire volueritis, vobiscum similiter habere volumus, & curam vestri ipsiusque monasterij semper agere. Et quia constat per chartam donationis prædicti patris vestri eundem monasterium genitoris nostri prius & denuo nostrum esse alodem, eandem licentiam quam ipse prius & nos deinceps per præcepta immunitatis visi sumus concedere, perpetuis temporibus firmiter observare & inviolabiliter conservare promittimus. Et quodcumque divina vocatione prædictus Abbas vel successores ejus de hac luce migraverint, quandiu inter vos tales invenire potueritis qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere valeant, per sæpe scriptam & roboratam nostram auctoritatem licentiam habeatis semper eligendi Abbates. Optamus vos pro nobis orantes ac sanctum propositum vestrum custodientes in Christo semper bene valere.

CAPITVLARE TRIBVRIENSE

Datum anno Christi **DCCCXXII.** ad petitionem Episcoporum in Theodonis villa congregatorum anno superiore.

PETITIO EPISCOPORVM.

Burchard.
lib. 6. c. 5.
Ivo par. 10.
c. 54.

IN Concilio apud Theodonis villam, ubi interfuerunt **XXXII.** Episcopi, Aistolfus Magontiensis Archiepiscopus cum suis suffraganeis, Hadabaldus Coloniensis Archiepiscopus cum suis suffraganeis, Hetto Trevirensis Archiepiscopus cum suis suffraganeis, Ebbo Remensis Archiepiscopus cum suis suffraganeis, cum munitis reliquorum Episcoporum Gallie & Germanie, ob nimiam præsumptionem quorundam tyrannorum in sacerdotes Domini bacchantium, & propter factum quod in Vvasconia noviter acciderat de Episcopo Iohanne inhonestè & inaudite mordidato, decretum est ut communi consensu & humili devotione supplicaretur auribus Principis, si suæ pietati complaceret ut calumnia in Christi sacerdotes

peracta iuxta synodica determinaretur pleniter statuta, hoc idem Episcoporum iudicio placeret, si ex toto secundum potestatem ipsorum posset definiti, id est, ut canonica ferirentur sententia, hi videlicet qui timorem Domini postponentes, in ministros suos grassare præsumerent. Quod si verò pietati illius complaceret, juxta Capitula Regum præcedentium, ubi eorum provisio misericorditer in offensis pecunie quantitatem interposuit, pro consolatione sanctæ Ecclesiæ, ut præfatarum per pecuniam ab Imperatoribus sacerdotibus ad defensionem concessam, & per penitentiam determinarentur Episcoporum iudicio, si pietas illius conlaudare voluerit, sic definiti eis complaceret.

Capitulare
II. anni
803. c. 1.